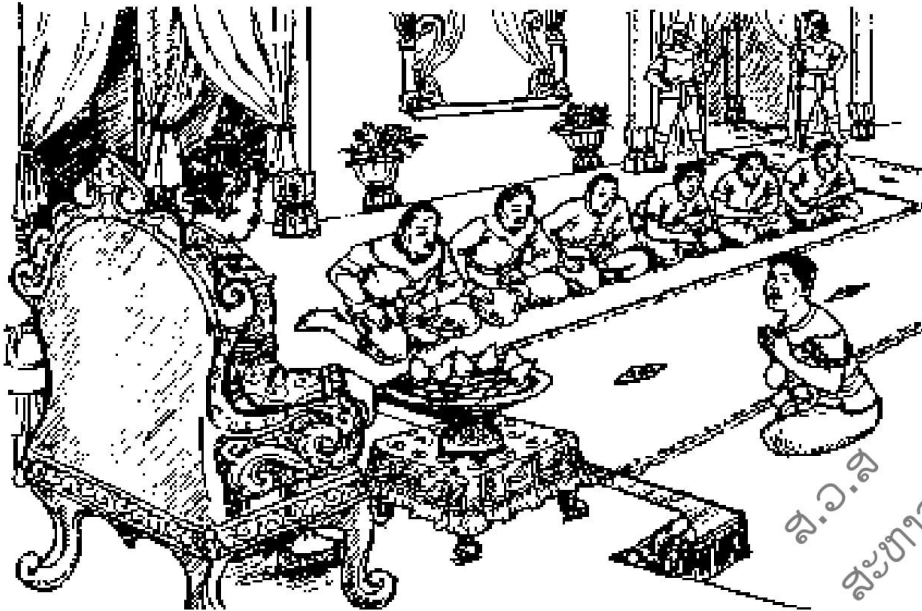

ບົດທີ 55 ເສນາໝາກຂີ້ກາ

ຫັດອ່ານ

ສ.ວ.ສ
ສະຫວັນລະສິດ

ນານມາແລ້ວ, ຍັງມີພະຍາອົງໜຶ່ງມີນາມວ່າຈຳປານະຄອນ. ພະອົງໄດ້ມະເຫສີອົງໃໝ່ມີນາມວ່າພະນາງເທວີ. ໃນງານອະພິເສກສົມລົດມີການຄົບງັນສົມໂພດເປັນເວລາ 3 ວັນ 3 ຄືນ. ຄືນໜຶ່ງ, ຫຼັງຈາກເບິ່ງມະຫລະສົບແລ້ວ ພະຍາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ອົງຄະລັກທີ່ໄກ້ໄປເອົາໝາກຈຽງແລະ ໝາກຂີ້ກາສຸກແດງເຂົ້ມໃສ່ພາຖາດມາຕັ້ງໄວ້ຊ້ອງໜ້າ ທ່າວ ສຽວສະຫວາດລາຊະບັນດິດ ແລະ ເສນາທັງຫຼາຍແລ້ວພະອົງກໍຈັບເອົາໝາກຈຽງໜ່ວຍໜຶ່ງມາສະເຫວີຍ ແລະ ຊົງຕັດວ່າໝາກຈຽງນີ້ຫວານຫຼາຍແທ້ນໍ! ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພະອົງກໍເອົາໝາກຂີ້ກາຢາຍໃຫ້ສຽວສະຫວາດ ແລະ ພວກເສນາຊົມເບິ່ງ ຜູ້ລະໜ່ວຍ. ເມື່ອນັ້ນພະຍາໄດ້ຖາມຍັງເສນາທັງຫຼາຍວ່າ "ດູລາ ເສນາທັງຫຼາຍເອີຍ! ໝາກຈຽງນີ້ຫວານບໍ່ເດ?" ເສນາທັງຫຼາຍຮູ້ດີວ່າໝາກຂີ້ກາທີ່ພວກຕົນຊົມນີ້ມັນຂົມ ແຕ່ພະຍາຊົງຕັດວ່າມັນຫວານ ເຮົາທັງຫຼາຍກໍຄວນວ່າຫວານດອມເພິ່ນເຖິນ. ເສນາພິຈາລະນາກັນ ດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍພ້ອມກັນທູນພະຍາວ່າ ຫວານຊູຄືນແລ, ຕໍ່ມາພະຍາໄດ້ຖາມສຽວສະຫວາດວ່າ "ດູລາ ທ່ານ ມະຫາເສນາລາຊະບັນດິດເອີຍ! ທ່ານກິນໝາກຈຽງນີ້ຍັງຫວານຢູ່ບໍ່ຈາ?" ສຽວສະຫວາດໄດ້ທູນພະຍາວ່າ "ເທວະຂ້າໄຫວ້ສົມເດັດມະຫາ

ລາຊະເຈົ້າ ອັນວ່າໝາກຈຽງທີ່ຜູ້ຂ້າກິນນີ້ກໍໝາກຂົມ ແລະ ເຜື່ອນແທ້ກໍຂ້າແລ້ວ".

ຈາກນັ້ນ ພະຍາຊົງຕັດວ່າ "ດູລາບັນດິດເອີຍ! ເສນາທັງຫຼາຍກິນກໍຍັງວ່າຫວານຊູຄົນ ແລ ເຫດໃດທ່ານມະຫາເສນາຈຶ່ງວ່າຂົມແຕ່ຜູ້ດຽວນີ້ຈາ" ເມື່ອນັ້ນສຽວສະຫວາດໄດ້ກາບທູນ ພະຍາວ່າ "ເທວະ ຂ້າໄຫວ້ມະຫາລາຊາເຈົ້າ ອັນວ່າບຸນສົມພານແຫ່ງສົມເດັດມະຫາລາຊາ ເຈົ້າແກ່ກວ່າຟ້າ ຍິ່ງກວ່າແຜ່ນດິນໃຫ້ໃຜກິນອັນໃດກໍຍອມວ່າຫວານນັ້ນກໍຂ້າແລ້ວຍັງຂົມ ແຕ່ຂ້າ ນ້ອຍຜູ້ດຽວນີ້ແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນ, ພະຍາກໍຖາມຍັງເສນາທັງຫຼາຍວ່າ "ດູລາເສນາທັງຫຼາຍ ອັນວ່າ ເສນາມະຫາບັນດິດກິນຍັງໝາກຈຽງນີ້ ກໍວ່າຂົມໜັກແລ, ທ່ານທັງຫຼາຍກິນວ່າຫວານ ໝາກຈຽງນີ້ຫວານແທ້ຫຼື ?" ແຕ່ນັ້ນ, ເສນາທັງຫຼາຍຝູງນັ້ນ ກໍຄະນິງໃນໃຈວ່າ ອັນວ່າເຈົ້າ ສຽວສະຫວາດລາຊະບັນດິດຜູ້ນີ້ມີບຸນສົມພານເປັນອັນມາກ ມີເຕຊະບັນຍາອັນມາກໜັກແທ້ ດີຫຼືແລ. ຄວນເຮົາທັງຫຼາຍວ່າຂົມດອມເຈົ້າສຽວສະຫວາດລາຊະບັນດິດຜູ້ນີ້ເຖິນ. ເສນາທັງ ຫຼາຍພ້ອມກັນຄະນິງໃນໃຈດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍທູນໄຫວ້ພະຍາວ່າ "ເທວະ ຂ້າໄຫວ້ມະຫາລາຊະ ເຈົ້າຂໍແກສົມເດັດມະຫາລາຊະເຈົ້າຈົງອີດູກນາຍັງຝູງຂ້າທັງຫຼາຍແດກໍຂ້າເຖິນ ຝູງຂ້າທັງຫຼາຍ ກິນຍັງໝາກຈຽງອັນນີ້ກໍເປັນອັນຂົມແທ້ຊູຄົນກໍຂ້າແລ" ເມື່ອນັ້ນພະຍາ ຈຳປານະຄອນກໍຕ້ານ ຈາລະຈາດອມສຽວສະຫວາດລາຊະບັນດິດວ່າ "ດູລາມະຫາເສນາບັນດິດ ອັນວ່າເສນາທັງ ຫຼາຍ ຝູງນີ້ມີໃຈອັນບໍ່ສັດຊື່ແທ້ແລ ເຫດໃດຈັກຮັກສາບ້ານເມືອງແຫ່ງເຮົາໄດ້ນີ້ຈາ ເສນາທັງ ຫຼາຍຝູງນີ້ໝາກເປັນເສນາໝາກຂີ້ກາແທ້ແລ ຈັກໃຫ້ເຮົາກະທຳໂທດແກ່ເສນາທັງຫຼາຍຝູງນີ້ດັ່ງ ຫຼື ຈາ?" ສຽວສະຫວາດມະຫາບັນດິດບໍ່ໃຫ້ຄຳຕອບພະຍາໂດຍກົງ ຈຶ່ງຍົກນິທານອັນມາ ເລົ່າໃຫ້ພະຍາຟັງ.

ອະທິບາຍສັບ

ໝາກຂີ້ກາ	:	ໝາກໄມ້ເຄືອແນວໜຶ່ງ, ໜ່ວຍມົນລົດຂົມ.
ອະພິເສກສົມລົດ	:	ພິທີແຕ່ງງານຂອງກະສັດ.
ສົມໂພດ	:	ງານສະຫຼອງ.
ດອມ	:	ຕາມ.
ສົມພານ	:	ບຸນທີ່ສະສົມໄວ້ແຕ່ຊາດກ່ອນ.
ເຕຊະ	:	ອຳນາດ, ເດດ.
ເຜື່ອນ	:	ລົດຢ່າງໜຶ່ງມີລົດຂຶ້ນ, ຝາດ, ເຜັດ, ຂົວ, ຂົມ.
ດີຫຼືແລ	:	ແທ້ຈິງ, ອີ່ຫຼີ.
ດູລາ	:	ຄຳເວົ້າເຕືອນເຜື່ອໃຫ້ຜູ້ຟັງຕັ້ງໃຈຟັງ.
ຄະນິງ	:	ຄິດ, ຄິດຮອດ, ຄິດເຖິງ.
ບັນດິດ	:	ຜູ້ມີບັນຍາ, ຜູ້ມີຄວາມຮູ້.

ຄໍາຖາມ

1. ຫຼັງຈາກເບິ່ງມະໂຫລະສົບແລ້ວພະຍາໄດ້ເຮັດຫຍັງ?
2. ໝາກຂີ້ກາທີ່ເສນາ ແລະ ສຽວສະຫວາດຊົມເບິ່ງມີລົດຊາດແນວໃດ?
3. ເປັນຫຍັງເສນາທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງທູນບອກວ່າ ໝາກຂີ້ກາມີລົດຫວານ?
4. ສຽວສະຫວາດທູນພະຍາວ່າອົມເພື່ອຫຍັງ?

ຄໍາຫວາຍ

ຄໍາຫວາຍສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນການຮຽງຄໍາເວົ້າໃຫ້ຄ່ອງກັນ ເພື່ອຫວາຍໃຫ້ຜູ້ຕອບ ໃຊ້ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫຼາດໃນການຄິດຫາຄໍາຕອບ. ຄໍາຫວາຍມີລັກສະນະ ແບບທຳມະດາແບບມ່ວນຊື່ນຊວນຫົວ ແລະ ແບບເປັນຄະຕິເຕືອນໃຈ

ຕົວຢ່າງ:

1. ກິນຟາກນີ້ໄປຂີ້ຟາກນັ້ນແມ່ນຫຍັງ?
2. ໄປທ່ຽວໂຮ່ນາມາທ່ຽວກັອນເສົ້າແມ່ນຫຍັງ?
3. ສຸກເຫຼືອງເຕັມດິນເກັບກິນບໍ່ໄດ້ ແມ່ນຫຍັງ?
4. ເດັກນ້ອຍໆເອົາຂີ້ຝອຍຮອງນັ່ງແມ່ນຫຍັງ?
5. ສູງເຕວເວວບໍ່ມີຂໍ້ຕໍ່າອີ້ປີ້ມີຂໍ້ທຸກຕາແມ່ນຫຍັງ?

ຂຽນຫວາຍ

ຈົ່ງຂຽນຫວາຍເລີ່ມແຕ່ຈາກນັ້ນພະຍາກໍຊົງຕັດວ່າ..... ລາຊະບັນດິດຜູ້ນີ້ເຖິນ.

ຄໍາຖາມ

1. ພະຍາຖາມສຽວສະຫວາດວ່າແນວໃດ?
2. ບັນດິດໃນເລື່ອງນີ້ແມ່ນໃຜ?
3. ພະຍາຄິດແນວໃດຕໍ່ສຽວສະຫວາດ?
 - 1) ຈົ່ງຊອກຄໍາຫວາຍ ແລະ ຄໍາຕອບ 3 ຢ່າງ ແລ້ວຂຽນໃສ່ປື້ມຂຽນຂອງຕົນເອງ.